

Cauza C-63/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

6 februarie 2023

Instanța de trimitere:

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 5 de Barcelona (Spania)

Data deciziei de trimitere:

9 ianuarie 2023

Reclamanți:

Sagrario

Joaquín

Prudencio

Pârâtă:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Obiectul procedurii principale

Reîntregirea familiei – Refuzul autorizării șederii sau al reînnoirii permisului de ședere în cazul unei persoane pentru care se solicită reîntregirea familiei– Situație de neregularitate administrativă – Situații deosebit de dificile – Evaluare prealabilă a situației personale – Interesul superior al copilului – Permis de ședere autonom

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Cerere de decizie preliminară – Articolul 267 TFUE – Compatibilitatea unei dispoziții naționale cu Directiva 2003/86/CE – Articolul 15 alineatul (3) – Articolul 17 – Refuzul autorizării șederii sau al reînnoirii permisului de ședere în cazul unei persoane pentru care se solicită reîntregirea familiei– Situație de neregularitate administrativă – Situații deosebit de dificile – Evaluare prealabilă a

situației personale – Permis de ședere autonom – Articolul 7, articolul 24, articolul 33 alineatul (1) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interesul superior al copilului – Articolul 6 alineatul (1), articolul 8 alineatul (1) și articolul 8 alineatele (1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Întrebările preliminare

1) Articolul 15 alineatul (3) *in fine* și articolul 17 din [Directiva 2003/86], atunci când se referă la „situații deosebit de dificile”, trebuie să includă în mod automat toate situațiile în care este afectat un minor și/sau situațiile similare cu cele prevăzute la articolul 15?

2) Este compatibilă cu articolul 15 alineatul (3) *in fine* și cu articolul 17 din [Directiva 2003/86] o normă națională care nu prevede acordarea unui permis de ședere autonom care să garanteze că membrii familiei reîntregite nu rămân într-o situație de neregularitate administrativă în cazul unor circumstanțe deosebit de dificile?

3) Articolul 15 alineatul (3) *in fine* și articolul 17 din [Directiva 2003/86] permit o interpretare potrivit căreia dreptul la un permis de ședere autonom se acordă atunci când familia reîntregită își pierde autorizația de ședere din motive independente de voința sa?

4) O normă națională care nu prevede, înainte de a refuza reînnoirea permisului de ședere al membrilor familiei reîntregite, evaluarea necesară și obligatorie a situațiilor prevăzute la articolul 17 din [Directiva 2003/86], este compatibilă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din aceasta?

5) Este conformă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din [Directiva 2003/86], cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 47, 24, 7 și cu articolul 33 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene o normă națională care nu prevede, în cazul în care persoanei pentru care se solicită reîntregirea i s-a refuzat autorizarea șederii sau reînnoirea dreptului de ședere, o procedură specifică de audiere a minorilor ca procedură prealabilă refuzului de autorizare a șederii sau de reînnoire a dreptului de ședere în calitate de persoană care reîntregește familia?

6) Este conformă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din [Directiva 2003/86], cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 47, 24 și 7 și cu articolul 33 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene o normă națională care nu prevede, în cazul în care susținătorului reîntregirii i s-a refuzat autorizarea sau reînnoirea șederii, [o] procedură prealabilă refuzului autorizării șederii sau al reînnoirii șederii în calitate de soț pentru care se solicită reîntregirea familiei, în care acesta să poată invoca circumstanțele prevăzute la articolul 17 din directivă pentru a solicita o opțiune de a-și păstra

dreptul de ședere în lipsa unei soluții de continuitate în raport cu situația anterioară a șederii sale?

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 27 iunie 2006, Parlamentul European/Consiliul, C- 540/03, EU:C:2006:429

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14 martie 2019, Y. Z. și alții (Fraudă privind reîntregirea familiei), C-557/17, EU:C:2019:203

Considerentele (2) și (11) ale Directivei 2003/86/CE

Articolul 5 alineatul (5), articolul 15 alineatul (3), articolul 16 alineatul (3), articolul 17 și articolul 18 din Directiva 2003/86/CE

Articolul 24 alineatele (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Articolul 6 din Convenția europeană privind exercitarea drepturilor copilului

Dispoziții naționale invocate

Articolul 19 din Legea organică 4/2000 din 11 ianuarie 2000 privind drepturile și libertățile străinilor în Spania și integrarea socială a acestora, astfel cum a fost modificată prin Legea organică 2/2009 (denumită în continuare „Legea organică 4/2000”). Aceasta reglementează efectele reîntregirii familiei în circumstanțe speciale, care includ autorizația de ședere și de muncă, precum și autorizația de ședere independentă pentru soț și copii.

Alineatul 4 al primei dispoziții adiționale din Decretul regal 557/2011 din 20 aprilie 2011 de aprobare a Regulamentului Legii organice 4/2000 privind drepturile și libertățile străinilor în Spania și integrarea socială a acestora, astfel cum a fost modificată prin Legea organică 2/2009 (denumit în continuare „Decretul regal nr. 557/2011”). Acesta prevede posibilitatea de a emite autorizații de ședere temporară și/sau de muncă atunci când este recomandabil ca urmare a unor circumstanțe de natură economică, socială sau profesională și în cazuri nereglementate de o importanță specială, precum și posibilitatea de a acorda autorizații individuale de ședere temporară atunci când există circumstanțe excepționale care nu sunt prevăzute de regulamentul menționat.

Articolul 58 alineatul 3 din Decretul regal 557/2011. Acesta condiționează valabilitatea autorizației de ședere a membrilor familiei reîntregite de autorizația de ședere a susținătorului reîntregirii.

Articolul 59 din Decretul regal 557/2011. Acesta reglementează șederea membrilor familiei reîntregite, independent de cea a susținătorului reîntregirii și, printre altele, cerințele, situațiile și durata șederii.

Articolul 61 din Decretul regal nr. 557/2011. Acesta reglementează reînnoirea autorizațiilor de ședere în vederea reîntregirii familiei și, printre altele, formalitățile și condițiile de solicitare, durata, cerințele pentru obținerea autorizației referitoare la susținătorul reîntregirii și la persoana pentru care se solicită reîntregirea familiei, documentele justificative necesare și alte informații care trebuie evaluate de autorități pentru reînnoirea autorizației.

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Reclamanta și cei doi copii minori ai săi erau titulari ai unui autorizații de ședere pentru reîntregirea familiei după ce s-au reunit cu soțul și, respectiv, cu tatăl lor.
- 2 La 22 aprilie 2021, toți membrii familiei au depus o cerere de acordare a unei autorizații de ședere pe termen lung. Prin decizia Subdelegación del Gobierno en Barcelona [Subdelegația guvernului din Barcelona] din 27 mai 2021, susținătorului reîntregirii i s-a refuzat autorizația de ședere ca urmare a existenței unor antecedente penale. Ulterior, prin decizia Subdelegación del Gobierno en Barcelona [Subdelegația guvernului din Barcelona] din 22 iunie 2021, reclamantei și celor doi copii minori ai acesteia li s-a refuzat autorizația de ședere pe termen lung deoarece susținătorul reîntregirii nu deținea o autorizație de muncă și/sau de ședere și, prin urmare, nu respecta condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul 3 litera b) punctul 1 din Decretul regal 557/2011.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 3 Argumentele părților nu sunt detaliate în decizia de trimitere.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 4 Articolul 15 din Directiva 2003/86/CE (denumită în continuare „directiva”) prevede posibilitatea de a acorda, în anumite cazuri, un permis de ședere autonom persoanelor pentru care se solicită reîntregirea familiei. Articolul 16 alineatul (3) prevede că statele pot retrage sau pot refuza reînnoirea permisului de ședere al unui membru al familiei în anumite circumstanțe și în conformitate cu articolul 15. Aceste dispoziții au fost transpuse în dreptul național prin articolul 59 din Decretul regal 557/2011, care, la alineatul 3, prevede că autorizația de ședere se acordă fără întrerupere.
- 5 Articolul 15 din directivă, la care face trimitere articolul 16 alineatul (3) din aceasta, adaugă că „statele membre adoptă dispozițiile care asigură acordarea unui

permis de ședere autonom în situații deosebit de dificile”. Astfel de situații dificile nu au fost reglementate în legislația spaniolă.

- 6 Prima dispoziție suplimentară din Decretul regal nr. 557/2011 prevede, la alineatul 4, acordarea de autorizații de ședere în situații excepționale care nu sunt prevăzute de Regulamentul Legii organice 4/2000. Totuși, aceste dispoziții nu par a fi conforme cu directiva, deoarece instituie o decizie discreționară, cu o marjă largă de interpretare, care nu împiedică luarea automată de decizii, pe care Curtea nu o acceptă și care, în același timp, este în afara competenței organului administrativ din cadrul administrației regionale a statului, întrucât este atribuită în sarcina administrației centrale.
- 7 În jurisprudența sa, Curtea impune statelor membre obligația de a analiza situația personală a persoanelor în cauză și interzice posibilitatea de adopta măsuri de retragere automată a permiselor de ședere. Astfel, de exemplu, Hotărârea din 27 iunie 2006, pronunțată în cauza Parlamentul European/Consiliului (C-540/03, EU:C:2006:429), garantează compatibilitatea dispozițiilor cuprinse în directivă cu drepturile fundamentale, obligând autoritățile naționale să ia în considerare circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, prin intermediul dispozițiilor conținute la articolul 5 alineatul (5) și la articolul 17 din directivă.
- 8 Cu toate acestea, legislația spaniolă nu stabilește nicio procedură în cadrul căreia părțile în cauză să poată să invoce circumstanțele personale menționate la articolul 17 din directivă și în cadrul căreia, în același timp, minorul să fie audiat în prealabil, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 din Convenția europeană privind exercitarea drepturilor copilului. Prin urmare, deciziile sunt adoptate fără a se lua în considerare situația personală a persoanelor pentru care se solicită reîntregirea familiei, în general minori și femei, care se află imediat într-o situație de neregularitate.
- 9 În opinia instanței de trimitere, se poate deduce că membrii pentru care se solicită reîntegrarea familiei și care și-au pierdut autorizația de ședere din motive independente de voința lor ar putea fi considerați ca aflându-se într-o situație deosebit de dificilă, în special atunci când este vorba despre minori și despre persoane care se află într-o situație de discriminare structurală în societatea din care provin, așa cum este cazul femeilor din anumite țări în care sexul feminin nu beneficiază de protecție.
- 10 Având în vedere faptul că articolul 15 alineatul (3) utilizează un verb imperativ („adoptă”), instanța de trimitere consideră că dreptul național trebuie să reglementeze „situații deosebit de dificile”. Astfel, ar fi posibil ca dispoziția de la articolul 15 alineatul (3) din directivă să fie aplicabilă în cazul pierderii autorizației de ședere din motive independente de voința persoanelor pentru care se solicită reîntregirea familiei, astfel cum se întâmplă în acțiunea principală. În plus, pierderea autorizației de ședere ar avea loc, în orice caz, după o evaluare a situației personale și familiale ale persoanei pentru care se solicită reîntregirea familiei, astfel cum prevede articolul 17 din directivă.

- 11 În opinia instanței de trimitere, autoritățile spaniole s-au limitat să refuze autorizația de ședere fără să aprecieze natura și soliditatea legăturilor familiale ale persoanei în cauză, durata rezidenței și existența unor legături familiale, culturale sau sociale cu țara de reședință și cu țara de origine, ceea ce este contrar dreptului Uniunii.

DOCUMENT DE LUCRU